



Magvet? Kiadó könyvklubja - Az iker

2013 június 17. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

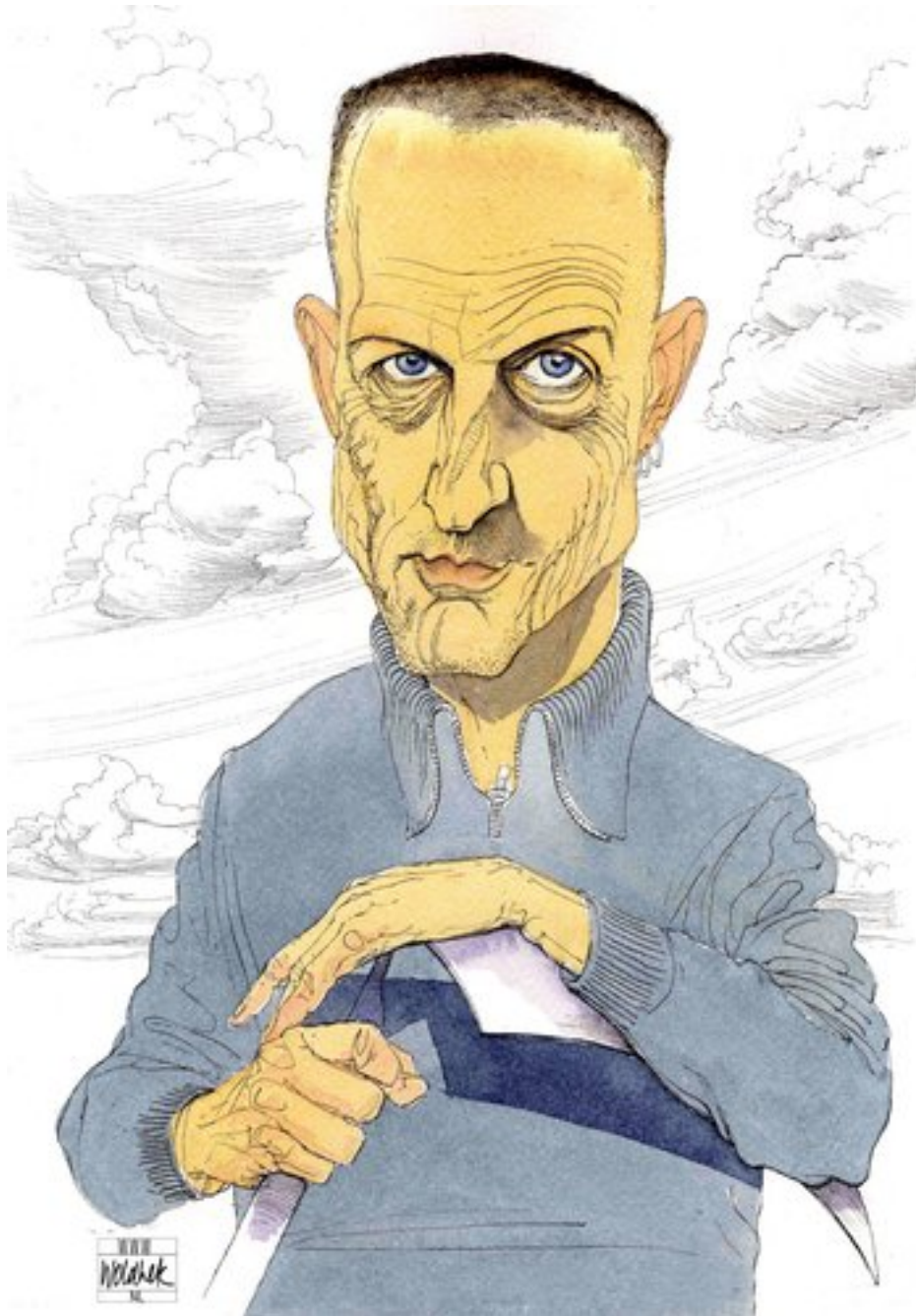
Mérték

Ismét egy könyv, amit egy nap alatt olvastam el. Ismét egy könyv, ami elgondolkodtatott, és ismét egy könyv, ami elszomorított. Csak az volt a bökkenő, hogy ez nem csak elszomorított és elgondolkodtatott, hanem ebben a szomorúságban maradtam utána.

Ma hajnalban fejeztem be, és mélységesen egyedül éreztem magam. Egyedül, mint Helmer van Wonderen, a *Szamaras Ember*.

Helmer. Ki is ez a férfi? Ha általános iskolásan kellene fogalmaznom, akkor elmondanám, hogy 55 éves, fekete (sötét) hajú, még nem ?szül.

"Néha nem értem, hogy vénülhettem meg ennyire. Amikor a tükörbe nézek, viharvert arcom mögött mindig egy tizennyolc-tizenkilenc éves fiút látok."



Mélyebben vizsgálva azt is elmondanám, hogy állattenyésztéssel foglalkozik, körülötte szamarak, tehének, juhok minden korosztályban, tyúkok. Apukájával élnek, kettesben, egy nagyobb területen, ahol a szomszédokat csak távcs?vel lehet látni, s Helmer társasága az állatokon kívül a két szomszéd gyerek-a mamájuk, a tejet elviv? személy, néha az állatkeresked?, s a kés?bbieken Henk, a fiatalember.

Ha még jobban lehámozom, lecsupasztóm ezt a holland férfit, akkor egy magányos, unalmas életet él?, s?t inkább túlél?, olykor szánalmas öregembert látok, aki annyira egyedül van, hogy az már nekem is fáj.

A könyv néhány hónapját felvázoló id?szak alatt, kirajzolódott Helmer egész élete. Egykori ikertestvére, Henk élete, annak egykori menyasszonyának és egész családjának élete, s f?leg ennek a magánynak a létrejötte és ottléte. Az egész életében. A kommunikáció hiánya, a lomtalanítás minden foka, az emlékek ki?zése, a hidegség. Minden.

Mi a titok, ami miatt nem szívleli az apját?

Nem is tudom, hogy sajnáltam-e, szántam-e? Nem is tudom, hogy elítéltem-e, ahogyan az édesapjával bánt? Ahogyan ezt a történetet megfogalmazta Gerbrand Bakker, úgy sodródtam a magánnyal, a rosszkedvvel, néha felidegesítettem magam, néha csak szomorkodtam, elgondolkodtam, hogy miért is jutott idáig?

Ott volt ez a fiatal Henk, aki egy léh?t?, aki odakerült valami célból, majd elment egy másik okból kifolyólag, így ismét ott volt a magány.

Bárki jött és ment, semmi nem történt. A dolmányos varjú rendületlenül ül a fán. Egyetlen számottev? megmozdulása véres lesz. Színt visz a környékbe.

Nem történik semmi. Állatok, fejes, terelés. Akár unalomnak is mondhatnánk.

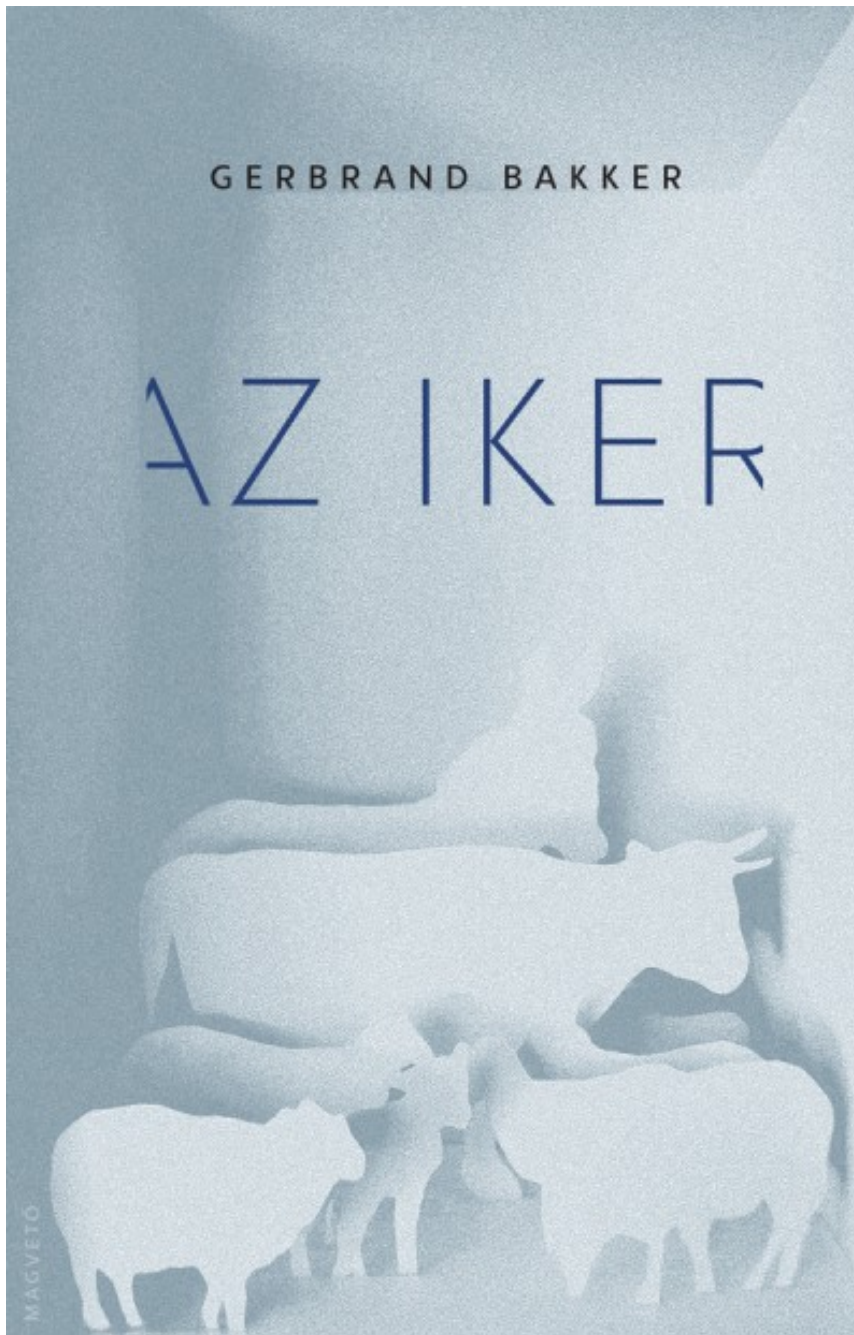
Az állóvíz hullám nélkül maradt. Eseménytelenség, állott pocsolya, amelybe a most született kisbárányok visznek életet és színt. Meg a falon egy Dánia térkép. Nos ez, egy testrészt is mindig átszínez.

S bármi is történik bárkivel, egy halál, egy rég látott ismer?s, mégis vissza-visszaköszön a magány, az egyedüllét, amelyre ez a férfi kárhóztatva van.

55 éves, agglegény. Tehet róla? Úgy gondolom, hogy igen, ha nem is 100%-osan. De nem ítélezhetek, hiszen az kívülr?l mindig könnyebb.

A fülszöveg írása szerint (Coetzee szerint) ez a könyv a visszafojtott gyengédség és a lakonikus humor regénye. Nekem nem ezt jelentette, de elhiszem, hogy ez is lehet. De rám olyan er?vel hatott, hogy nem tudtam humorosnak venni.

A fülszöveg azt a kérdést is felveti, hogy nyithat-e új fejezetet az ember 55 éves korában? - Ha arra van szükség, remélem igen. Helmer is megérdemelné, remélem él a lehet?séggel.



"Tudom, hogy fel kellene állnom, hogy az ösvények és a mellékösvények a feny?k, nyírfák és juharfák árnyékában hamarosan már sötétek lesznek. De nyugodtan ülök. Egyedül vagyok."

Szomorú bejegyzés, magányosnak t?n?. Elgondolkodtam.

Aki szereti a deprimáló, elgondolkodtató vagy különleges szebb irodalmat, aki befogadó, annak mindenképpen ajánlom!

<http://andielmenyei.blogspot.hu>

A könyv megrendelhet? a következ? címen:

<http://kiadok.lira.hu/kiado/magveto/index.php?action=konyv&id=139417842>

Gebrand Bakker - Az iker



Ajánló